

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne

Redactor : † Antonia Constantinescu

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN

In franci francezi

FRANTA
EUROPA

FRF 250
FRF 300

In alte valute tariful este majorat
pentru acoperirea cheltuielilor
bancare :
DM 100 - Fr. Elv. 90 - L. St. 35

Cu avionul :

AFRICA
AMERICA DE NORD
ISRAEL
AMERICA DE SUD
ASIA
AUSTRALIA

FRF 350
FRF 400

USA 60 sau echivalent
USA 70 sau echivalent

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France
Téléphone : (33-1) 41.12.03.70 - Tétex 270125F
Commission Paritaire N° 65481 - C;C.P. : 11 341 71 A Paris
Téléfax : (33-1) 41 12 03 79

NUMARUL 306

noiembrie 1999

ÎN CIUDA SONDAJELOR

Între 27 și 28 octombrie 1999 s-a desfășurat la hotelul Hilton - Athenée Palace din București, a doua întrunire a investitorilor străini, organizată de mai multe întreprinderi și de cotidianul Herald Tribune. Întrunirea precedentă avusese loc în toamna anului 1997 când președintele și guvernul aleși cu un an mai devreme beneficiau de sondaje foarte favorabile și puteau prezenta un program optimist unei adunări, ce cunoscând realitatea, rămăsese sceptică.

Doi ani mai târziu situația s-a inversat. Sondajele sunt defavorabile președintelui și coaliției guvernamentale, dar întreprinderile străine sunt cu mult mai încrezătoare în perspectivele oferite de România.

Publicăm în pagina 4 bilanțul făcut de Emil Constantinescu la deschiderea summit-ului, iar în pagina franceză/engleză, intervenția la închiderea întrunirii a comisarului european Günter Verheugen, responsabil cu extinderea Uniunii Europene și cu negocierile aferente.

Optimismul întreprinderilor contrazice rezultatele sondajelor, deoarece optimismul se bazează pe continuarea politicii duse de actuala guvernare, pe când sondajele anunță o schimbare după viitoarele alegeri, adică revenirea la linia politică dintre anii 1990 și 1996.

Deși contradictorii, atât sondajele cât și optimismul își au justificările.

Fără îndoială că speranțele din toamna lui 1996 nu s-au materializat decât parțial și la un ritm cu mult mai lent decât se spera.

Lupta împotriva corupției, care a fost primul obiectiv, s-a încetinit încă din primul an, fiindcă amploarea corupției depășea bănuielele și paraliza organele sau administrațiile care trebuiau să o combată. Poliția dar și armata, serviciile economice, cele financiare și nu mai puțin justiția, începând cu înalta magistratură și cu Parchetul, erau în bună parte putrezite de nelegiuirile puterii comuniste și ulterior de abuzurile anilor de tranziție. Valurile de inflație și posibilitățile de a dobândi lesne bunuri preluate sau aparținând statului, au șubrezit și mai mult criteriile legale și etice fără de care combaterea corupției rămâne iluzorie.

Desigur corupția există la grade diferite în toate țările și regimurile. În România ajunsese însă, în 1996, să paralizeze ansamblul vieții economice la nivelul celei din Rusia sau din Serbia, cu mult mai mult decât în restul Europei centrale, fost comunistă.

Președintele și guvernul Ciorbea au încercat să o combată în 1997, ceea ce a stârnit nemulțumiri în coaliția care îi sprijinise și a provocat demisia celui din urmă. Din nefericire, primul ministru care l-a urmat, s-a dovedit ezitant și diletant, încât combaterea corupției a fost continuată de președintele țării fără sprijinul întregului guvern sau al coaliției majoritare în cadrul parlamentului.

Ca și în cursul mineriadei din ianuarie 1999, cadre din conducerea armatei și a ministerului de interne, au pactizat cu infractorii. Numai grație autorității prezidențiale, anumiți judecători au avut curajul să pronunțe sentințele ce se impuneau, în ciuda unor amenințări deschise. Astfel au fost condamnați un fost ministru de finanțe PNL, un general, un fost prefect și multe cadre superioare, chiar dacă fuseseră favorabili actualei guvernări. Lupta împotriva corupției este încetinită de teama magistraților față de personaje ca George Păunescu fugit în America, sau Teșeșan, fost președinte la Bancorex. Teamă este și mai evidentă în procesele de defăimare pe care le-a avut C.V.Tudor care amenință tribunalul în plină ședință. În cazul generalilor Stănculescu și Chițac, condamnați pentru crimele comise în decembrie 1989, executarea sentinței se află și acum în apel la Curtea Supremă.

Privatizarea a fost al doilea mare obiectiv a cărui realizare a fost multă vreme blocat de vechile structuri, uneori chiar cu sprijinul coaliției guvernamentale. Datorită acestui blocaj, privatizările și licențierile ce trebuiau efectuate în 1997 și 1998, nu vor fi realizate decât în cursul acestui an sau a celui viitor, în preajma alegerilor din toamna anului 2000. Efectul riscă să fie defavorabil atât președintelui cât și coaliției care îl sprijină, mai cu seamă dacă această coaliție nu își va strânge rândurile.

Există tentative de a regrupa partidele de centru și pe cele moderate care l-au sprijinit în 1996 pe actualul președinte, dar reticențele unor persoane ce se dovediseră moderate, ca domniile Ciorbea sau Vosgianian, riscă să constituie piedici majore.

Coaliția fostei guvernări Iliescu, între partidele de extremă și PDSR, totalizează, în sondajul din octombrie 1999, circa 42% din opțiunile votanților hotărâți, în timp ce ApR, (Alianța pentru România) condusă de Meleșcanu, ajunge la 16%. Ambele sunt compuse din cadrele fostului regim care s-au opus constant reformelor, atât când erau la putere, cât și după

1996, în ciuda declarațiilor favorabile reformelor pe care le făceau periodic atât fostul președinte cât și toți miniștrii săi.

Mulți își fac iluzia că dacă Iliescu revine la putere, singur sau cu Meleșcanu, reformele împlinite de actualul guvern vor fi ireversibile iar PDSR cu sau fără ApR, ar fi obligat să urmeze politica actuală din cauza presiunilor Europei. Optimismul investitorilor străini și exemplele din Polonia sau Ungaria, sprijină această teză. Realitățile politice și economice românești din ultimele cinci decenii arată însă contrariul.

Atât în 1989 când s-a prăbușit zidul Berlinului și regimul Ceaușescu, cât și peste zece luni când vor avea loc alegerile, economia și structurile sociale românești, sunt mult în urma celor din Cehia, Polonia și Ungaria și mult prea asemănătoare cu cele ale Serbiei, ale Rusiei sau Ucrainei. Chiar și întreprinderile care ar fi privatizate între timp, vor rămâne dependente de centralizarea politică atât pe plan economic cât și social. Refuzul recent al sindicatelor din multe întreprinderi privatizate sau de stat de a accepta disponibilizarea personalului, nu este decât unul din mijloacele pentru a păstra vechile structuri.

Am avut deja exemplul unor întreprinderi străine care au fost îndeajuns descurajate ca să prefere să se retragă din România, chiar și pierzând capitalurile investite, decât să persevereze într-un climat politic ce le-ar fi oricum mai puțin favorabil decât cel actual.

Uniunea Europeană își va da imediat seama de această schimbare și va bloca cele 600 de milioane de Euro pe care s-a angajat să ni-i verse anual, între anii 2000 și 2006. Fără aceste sume și cu un ajutor din ce în ce mai greu de obținut de la FMI care își accentuează politica de austeritate, capitalurile străine vor rămâne reticente să se investească în România. Chiar dacă tendința de reluare a activității constatată de curând s-ar confirma, în caz de victorie PDSR-ApR, teama că țara să adere la axa Belgrad - Moscova, poate compromite atât adeziunea la Uniunea Europeană cât și dezvoltarea sa internă.

Reformele realizate și cele care vor mai fi împlinite până la viitoarele alegeri, trebuie să devină irevocabile ca să putem intra în Europa și să scăpăm de sub influența Moscovei. Orientarea politică adoptată de președinte și de coaliția care îl sprijină trebuie urmată în ciuda dificultăților și a enormelor sacrificii, și în ciuda sondajelor!

Mihai Korne

NATO și Uniunea Europeană

În zilele de 20, 21 și 22 septembrie, regele și regina Norvegiei, însoțiți de ministrul de externe, au vizitat România, fiind primiți de președintele țării. A doua zi, la parlament, într-o sală aproape goală, regele a asistat la diatriba unui deputat PDSR, care explica cum "România.. va deveni, după modelul sud-american - mai curând un teatru de operațiuni pentru gherilele marxiste decât pentru sumanele negre".

Asemenea discurs în prezență a unui suveran pe care președintele Constantinescu l-a invitat spre a obține sprijinul țării sale în vederea intrării României în NATO, nu este întâmplător. PDSR-ul și-a exprimat clar poziția anti-NATO în momentul conflictului din Kosovo. În ultimele luni, Iliescu și Năstase și-au moderat tonul, doar din considerente electorale, dar perspectiva unei gherile marxiste nu poate decât să descurajeze pe membrii Alianței Atlantice care, cum a fost cazul Norvegiei în primăvara anului 1997 când s-a opus intrării României în NATO.

S-ar părea totuși, că președintele României a fost mai convingător decât deputatul PDSR, ministrul norvegian al afacerilor externe afirmând că "România și-a demonstrat rolul de partener valabil în Europa".

Gerhard Schröder a vizitat Bucureștiul la 24 septembrie 1999, după două popasuri de câteva ore la Tirana și la Sofia. În fața parlamentului român, cancelarul a declarat că Germania sprijină președinția țării noastre la OSCE în anul 2001 și a mulțumit pentru ajutorul României dat NATO-ului în criza din Kosovo.

Recunoscând situația deosebit de grea a României după sfârșitul comunismului, șeful guvernului german a precizat că țara sa ne va sprijini în măsura în care vom continua pe calea reformelor, adăgând că în vremea globalizării dezvoltarea economică depinde de factori pe care politica internă nu le poate influența.

Restituirea pământurilor agricole

Scăderea prețurilor cărnii de porc în occident, sub un dolar SUA kilogramul, a provocat acum câteva luni proteste violente din partea crescătorilor francezi de porci, dar a avut repercursiuni și asupra crescătorilor din România. Cu ajutorul subvențiilor europene s-au importat în România, în primul semestru al anului 1999, peste 6000 de tone de carne la un preț între 0,70 și 0,90 de dolari SUA kilogramul, ceea ce antrenează deprecierea, aparent sub prețul de cost, al producției

autohtone. Fenomenul este cu atât mai important cu cât costurile producției animale și a celei agricole sunt actualmente în foarte multe cazuri, mai mici în occident decât în România. Astfel, țara noastră, considerată odinioară ca unul din grânarele Europei și între cele două războaie ca fiind "eminamente agricolă", se găsește astăzi dezavantajată și în acest domeniu.

După 50 de ani de comunism și zece ani de tranziție, abea în noiembrie 1999 a fost votată legea restituirii pământurilor. Privatizarea și retrocedarea terenurilor au fost întârziate, invocându-se printre altele faptul că productivitatea IAS-urilor este superioară CAP-urilor.

Argumentul este exact, dar diferența se datorează echipamentului de care dispun întreprinderile de stat precum și terenurilor mai bune pe care statul și le-a însușit în 1948. În ciuda acestui avantaj, IAS-urile și cadrele de partid care le-au condus peste 50 de ani, nu au fost în stare să ridice productivitatea agriculturii românești la cea din occident. Cu 3000 la 4000 kg de cereale la hectar, rămânem sub jumătate din producția occidentală. Desigur clima mult mai uscată contribuie la aceste rezultate slabe, dar o rețea de irigații ar fi putut ameliora cu mult productivitatea.

La începutul anilor 1970, organizația FAO a Națiunilor Unite, a finanțat studii și lucrări preliminare în domeniul irigațiilor din România. Ulterior, regimul Ceușescu a făcut planuri, o propagandă demențială care prevedea printre altele, irigarea Bărăganului cu apele Siretului, și în cele din urmă câteva lucrări cu puține rezultate. În toamna anului 1989, câteva luni înaintea uciderii celor doi Ceușești, se anunțau recolte de 6 la 8000 kg la hectar!... În ianuarie 1990 s-au dovedit a fi fost doar de 3000 kg.

Retrocedarea pământurilor nu va soluționa problema de la o zi la alta, dar este o etapa indispensabilă. Odată redeveniți proprietari ai pământurilor, țărani români, care constituie astăzi din nou jumătate din populația țării, vor trebui să aleagă între agricultura intensivă pe terenuri relativ mici dar fertile, și cea extensivă. Ambele forme vor coexista după natura terenului, relieful țării fiind variat și deci impropriu unei singure soluții.

Este de presupus că la deal vor domina exploatarea intensivă care regrupează pomicultura, creșterea vitelor, agricultura selectivă și fânețele, iar la șes exploatarea extensivă.

Ambele forme vor necesita regrupări de pământ pentru a fi competitive pe plan mondial. Dacă pământurile ar fi fost împărțite

încă din 1990, o bună parte din regrupări ar fi fost deja realizate de către proprietarii de drept și ar fi putut alimenta industriile alimentare locale, la fel cum se întâmplă în occident unde produsele regionale se vând mai scump și destul de bine.

Din păcate, regimul Iliescu sprijinit pe acest plan și de mulți opozanți ai săi, s-a mulțumit să distribuie parcele mici de pământ care le-au asigurat voturile țăranilor din Moldova, Muntenia și Oltenia, dar nu și redresarea economică a acestora.

Acum când legea restituirii pământurilor a fost în sfârșit votată, trebuie sperat că repartitia pământurilor se va face înainte de alegerile din toamna anului 2000.

În caz contrar, problema pământurilor va fi una din temele majore de confruntare iar PDSR-ul sprijinit de oameni interesați de menținerea IAS-urilor, va încercă să anuleze repartizarea pământurilor în cazul că ar relua puterea.

Industria petrolieră.

Criza petrolieră care coborâse prețul mondial al barilului de petrol la 10 dolari SUA, a dus în anii trecuți la închiderea multor rafinării în lume. Criza a fost resimțită deosebit de puternic în România, unde instalațiile disproporționat de mari construite în anii Ceușescu, sporiseră capacitatea anuală de rafinare la 33 milioane de tone, în timp ce extracția petrolului brut scădea la 6 milioane. Rafinăriile au funcționat în anii următori mai favorabili, între o treime și jumătate din capacitate, ceea ce nu le permitea să-și amelioreze performanțele tehnice pentru a putea reexporta cu câștig, iar consumul intern ramăsese mult sub capacitatea lor.

În primele zile din septembrie, după 7 luni de oprire și eșecul tentativei de preluare a rafinării Petromidia din Constanța de către o întreprindere turcă, se spera la București ca aceasta să-și reînceapă parțial activitatea, prelucrând 65.000 tone de țiței brut livrate de firma rusească Naftex Oil și 80.000 de tone livrate de firma americană Midway Trading Texaco. Rafinăria avea nevoie de un minim de 200.000 de tone lunar spre a-și acoperi cheltuielile curente.

Licitația pentru privatizarea propriu-zisă urmează să aibă loc în curând. Creșterea cursului internațional al petrolului, care a ajuns la 25 de dolari SUA barilul, poate să crească interes pentru rafinăriile românești care ar putea redeveni rentabile temporar. Este mai greu de crezut că ar putea justifica o re tehnologizare costisitoare care să le facă concurențiale. Lucrurile s-ar putea schimba dacă petrolul din Marea Caspică ar trece prin Constanța spre Vest, dar conflictele din fosta

REPERE...

Iugoslavia au amânat asemenea perspective oricum destul de aleatorii.

Și rafinăria Rafo Onești spera să poată reporni prelucrând 100.000 de tone lunar, din care jumătate ar fi extrase din Moldova iar restul importate.

□

Criza socială și morală

În cursul lunilor de vară, șomajul din România și-a continuat scăderea, coborând la 1.075.000 de persoane (10,9%) din populația activă. Tendința este bună dar urmează să fie confirmată deoarece activitatea crește oricum în lunile de vară, cu corectivul concediilor școlare, și scade către sfârșitul anului când frigul restrânge anumite sectoare. Cifra trebuie de asemenea corectată ținând seama de faptul că circa zece mii de persoane fiind de multă vreme la șomaj, nu mai primeau indemnizații.

Costul subvențiilor bugetare pentru menținerea artificială a întreprinderilor neviabile nu a fost niciodată publicat. În schimb au fost publicate în octombrie de către Agenția Națională pentru Ocuparea și Formarea Profesională (ANOPF), sumele totale plătite de actualul guvern după 1997, fie din bugetul statului sau din Fondul de șomaj, pentru despăgubirea persoanelor licențiate (disponibilizate) ca urmare a programului de privatizare.

În aproape trei ani, au fost lichidate 2356 de întreprinderi, multe altele restructurate iar 554.000 de persoane licențiate care au primit în total 6.500 miliarde de lei, adică o medie de 11.739.000 lei, ceea ce echivalează cu 780 dolari SUA de persoană. Față de pensiile medii din România care sunt actualmente în jur de 40 dolari SUA și de salariul mediu care nu depășește dublul, efortul făcut de guvern dar plătit de restul populației, a fost considerabil dar justificat în măsura în care conflictele sociale au rămas limitate.

Valea Jiului a constituit o excepție cu atât mai nejustificată cu cât cei 93.800 de mineri disponibilizați în 1997 au încasat despăgubiri compensatorii de 1.647 miliarde de lei, adică 17.500.000 lei de persoană, ceea ce echivala în acea vreme cu aproape 1.350 dolari SUA. Acest lucru nu i-a împiedicat însă să încerce o lovitură de stat în ianuarie și februarie 1999, după ce mulți dintre ei își cheltuiseră banii.

În septembrie 1999, subvenția lunară acordată de stat persoanelor asistate social, s-a majorat cu 50%, de la 300.000 lei la 450.000 lei lunar, ceea ce reprezintă o treime din salariul mediu lunar din România și mai puțin de 30 de dolari SUA.

□

Spre deosebire de alte țări europene, numărul de femei șomere este mai mic (46,2%) decât cel al bărbaților. Comentând un raport UNICEF, doamna Nadia

Constantinescu, soția președintelui României, considera că "femeile s-au dovedit mai luptătoare decât bărbații... deși au fost și sunt mai afectate de consecințele negative ale tranziției."

Raportul UNICEF "Femei în tranziție", evaluează starea femeilor din cele 27 de țări din Europa Centrală și de Est și socotește ca acestea muncesc de trei ori mai mult decât bărbații.

Din studiul Institutului de cercetare al infracțiunilor și justiției ONU privind 34 de țări, reiese că agresiunile sexuale împotriva femeilor la locul de muncă, sunt cu mult mai numeroase în România decât în celelalte țări, ca Cehia, Kirghistan (România 108, Iugoslavia 58, Kirghistan 54), Ungaria 5 și în Rusia 9.

Comparația este penibilă, în primul rând pentru femei și dezvăluie un comportament primitiv și agresiv al românului, mult mai accentuat decât vrem să-l acceptăm.

Atât în perioadele Dej și Ceaușescu, în decembrie 1989 cât și în timpul mineriadelor care au urmat, am asistat la acte de sălbăticie care au depășit pe cele din țările vecine, dar au fost în general explicate prin caracterul deosebit de dur al comunismului din țara noastră.

Comportamentul brutal față de femei nu se mai poate explica din aceleași considerente. Remediul nu se poate găsi decât într-o educație pe termen lung ce va depinde de precădere de femei, dar nu va reuși decât dacă bărbații devin la rândul lor conștienți de starea în care ne aflăm.

□

Către echilibrul valutar

La sfârșitul anului trecut rezervele valutare ale României erau de 1,3 miliarde de dolari SUA, iar datoriile ce trebuiau rambursate în următoarele 12 luni erau de 2,35 miliarde. Pe piața financiară internațională România își pierduse creditul din cauza neîndeplinirii angajamentelor pe care le luasem față de FMI în domeniul privatizărilor și al reformelor. Între ianuarie și aprilie 1999 leul a pierdut circa un sfert din valoarea sa, provocând un puternic val de inflație.

După șase luni de criză, situația s-a inversat și guvernatorul Băncii Naționale Române (BNR) este actualmente mulțumit de rezultatele obținute și încrezător în perspectivele anului viitor.

Meritul nu este numai al nostru și se datorește în mare parte conjuncturii internaționale. Expansiunea economică a principalilor noștri clienți, țările din Uniunea Europeană, a înlesnit exporturile românești iar creșterea cursului petrolului a mărit substanțial puterea de cumpărare pe piețele din țările arabe unde sunt exportate multe produse românești.

Măsurile luate în România trebuiesc însă menționate fiindcă au fost prompte, coerente și

curajoase.

Pe plan financiar BNR a mărit dobânzile la 100%, ceea ce a determinat pe mulți să-și vândă valuta și să-și plaseze banii în lei, oprind hemoragia devizelor. Negocierile cu Fondul Monetar Internațional (FMI), au fost grele dar România a obținut în cele din urmă creditul, relativ scăzut, de care avea nevoie, după ce guvernul a început efectiv privatizările masive pe care le amâna de doi ani.

Evenimentul cel mai marcant în redresarea economiei române nu a fost însă economic ci l-a constituit poziția politică luată de țara noastră în conflictul din Kosovo. Fară îndoială că blocarea Dunării din cauza bombardării podurilor dar și în urma deciziei lui Molosevici, ne-au provocat pierderi importante dar au fost compensate de sprijinul și de creditele acordate sau angajate de organisme internaționale, în special de Uniunea Europeană.

Exporturile românești au crescut substanțial și au depășit în august importurile. Rezervele valutare au continuat să crească deși dobânzile au scăzut la 40% și vor mai scade pe viitor, dar deficitul balanței de conturi care fusese prevăzut la 2,2 miliarde dolari SUA va fi probabil redus la 1,6 miliarde până la 31 decembrie 1999.

La sfârșitul lunii octombrie, Mugur Isărescu, guvernatorul BNR, considera ca România va încheia anul cu rezerve totale de 4,2 miliarde de dolari SUA din care 1 miliard în aur, 2 miliarde devize la BNR și 1,2 miliarde valută la celelalte bănci.

Desigur previziunile se pot deteriora dacă iarna este foarte grea și consumul de energie mult mai mare decât în anii precedenți, mai ales că prețul internațional al petrolului a depășit, în ultimele săptămâni, 27 de dolari barilul.

Oricum România nu a avut asemenea rezerve valutare de zeci de ani și în special nu în ultimii zece ani, după irosirea celor două miliarde de dolari pe care Ceaușescu le acumulase în 1989.

□

Comisia de anchetă a Senatului a constatat că în 1991 BNR a preluat o datorie "nereală de plată" de 888,1 milioane de dolari SUA de la Banca Română de Comerț Exterior (BRCE) devenită ulterior Bancorex. Actualmente în curs de lichidare, Bancorex își construieste între timp un sediu modern în cartierul Lipsani, lăsând bugetului de stat sarcina de a plăti datoriile pe care le făcuse și care vor fi de circa 35.000 miliarde de lei, peste 2.000 miliarde de dolari SUA la care se vor adăga și dobânzile. Aceste costuri sunt plătite de populația din România în cadrul datoriei publice pentru "restructurarea sectorului bancar".

Reuniunea investitorilor străini de la București

Extrase din alocuțiunea Președintelui României în 27 octombrie 1999 la Romanian Investment Summit-International Herald Tribune

S-au înregistrat succese importante care trebuie cunoscute...În primul rând, stabilizarea macroeconomică. De la un deficit al bugetului de 12% din produsul intern brut în anul 1996, am ajuns să programăm în acest an un deficit de numai 3% din PIB.

De asemenea, dacă în 1996 inflația a fost de aproape 150%, în acest an ea va fi de trei ori mai mică, pentru anul viitor anticipându-se un nivel de 20%-25%. Este de remarcă faptul că în ultimile luni rata lunară a inflației nu a depășit 1,5%, deși a continuat cu repeziune procesul de liberalizare a prețurilor prin eliminarea subvenționării încrucișate la utilitățile publice (energie electrică, gaze naturale, etc.).

La sfârșitul acestui an, rezervele valutare oficiale vor ajunge la 2 miliarde USD, existând semne ce arată că deficitul de cont curent va scădea la jumătate față de cel din anul trecut, adică de la 3 miliarde la 1,6 miliarde USD. Rezervele valutare, care în anul 1996 erau doar de 600 milioane USD, au crescut de aproape trei ori, și aceasta în ciuda faptului că, doar în acest an, s-au achitat la termen 2 miliarde USD în contul serviciului datoriei externe, fără ca România să beneficieze de vreo finanțare externă.

Consolidarea stabilității macroeconomice este însoțită de ajustări structurale profunde ale sistemului economic, care au vizat în principal transformarea industriei prin privatizare. Începând cu anul 1997, ritmul privatizării a crescut exponențial față de perioada 1990-1996. Veniturile din privatizare au crescut de la 120 milioane USD în anul 1996, la 453 milioane USD în anul 1997, și la 1,1 miliarde USD în anul 1998. Pentru acest an, veniturile din privatizare sunt estimate la 1,2 miliarde USD.

Privatizarea industriilor este însoțită și de restructurare. Industria minieră a fost masiv restructurată prin închiderea minelor nerentabile și prin disponibilizarea a peste 100.000 de lucrători. Și restructurarea Regiilor Autonome a avut efecte secundare dureroase, aproximativ 50.000 de salariați din domeniul căilor ferate și al energiei electrice fiind disponibilizați. Desigur, restructurarea nu se măsoară prin numărul de concedieri, însă acest efect secundar reflectă dificultatea și prețul greu al procesului de transformare pe care ni l-am asumat și pe care trebuie să-l plătim. Procesul va continua.

În prima parte a acestui an s-a încheiat un nou acord cu Banca Mondială, având ca

obiectiv dezvoltarea sectorului privat. În acest context, urmează să fie închise aproximativ 3200 de întreprinderi nerentabile, care încă irosc resurse atât de necesare sectorului privat. În numai câteva luni de la încheierea acestui acord, mai mult de jumătate din pașii programați au fost realizați.

În prezent sunt în curs de desfășurare alte acțiuni importante, printre care privatizarea unor mari Regii autonome: PETROM (petrol și produse petroliere), CONEL (energia electrică), TAROM (transporturi aeriene), Regia Tutunului. Concepută în mod transparent, această privatizare se derulează prin intermediul unor mari bănci cu reputație internațională.

Va continua privatizarea Romtelecom și privatizarea băncilor. Au fost privatizate până în prezent două bănci de stat (BRD și BancPost), iar procesul va continua cu Banca Agricolă și Banca Comercială Română.

România are motive să privească cu speranță spre viitor. Intrarea în vigoare, prin votarea de către Parlament și promulgarea, în câteva săptămâni, a Legii privatizării IAS-urilor, concomitent cu Legea restituirii pământ-turilor și pădurilor - confiscate de comuniști - ce vor fi și ele votate în săptămânile următoare, va duce la schimbarea radicală a structurii proprietății în agricultura românească. Terenurile agricole din România se vor afla în proporție de 92% în proprietate privată. Restul de 8%, care va rămâne în domeniul public, va fi gestionat pe principiile economiei de piață. Efectele bune ale restructurării industriilor sunt din ce în ce mai evidente. Astăzi, 64% din exporturile românești sunt destinate piețelor din țările Uniunii Europene. Acest lucru arată ca firmele românești pot supraviețui pe o piață concurențială, pentru că produc ceea ce se cere pe piață.

Măsurile de reformă fiscală, însoțite de accelerarea privatizării vor duce, treptat, la o asanare a economiei subterane ce funcționează cu precădere la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii. Domeniul construcțiilor este un exemplu evident în acest sens. Această "drenare" a resurselor poate fi accelerată de prezența capitalului străin și întreprinderile mici și mijlocii vor deveni un actor și un partener viabil pentru investitorii străini din România.

Până la sfârșitul acestui an, Guvernul va face ultimii pași necesari introducerii a două noi legi fiscale fundamentale: Legea

impozitului pe venitul global și Legea impozitării profiturilor firmelor, care va schimba radical actualul sistem fiscal și vor contribui la creșterea transparenței și predictibilității regimului fiscal.

În anul 1990, România nu s-a angajat în mod ferm pe o cale rapidă către economia de piață. Menținerea controlului etatist, întârzierea privatizării, venirile succesive ale minerilor la București au anulat capitalul de simpatie câștigat după Revoluția din decembrie 1989.

Puterea instalată democratic în noiembrie 1996 s-a găsit în fața unei situații extrem de dificile. Greșelile primilor ani de tranziție sunt acum clare: 2 miliarde de dolari - rezerve valutare ale țării din anul 1990 - au fost rapid epuizate; au fost apoi contractate datorii în valoare de 8 miliarde USD, care au fost folosite pentru a salva un echilibru precar al balanței de plăți, în condițiile în care întreprinderile de stat au continuat să acumuleze pierderi, deși au fost subvenționate masiv. Acest tablou sumbru se completează cu alte pierderi - greu de recuperat - datorate activităților de tip mafiot. Astăzi, Curtea de Conturi a României le estimează la mai mult de 2 miliarde USD în domeniul flotei, alte 2 miliarde în domeniul petrolului, peste 3 miliarde USD în domeniul bancar. În perioada 1997-1998 au trebuit alocate de la bugetul de stat peste 2 miliarde USD pentru acoperirea pierderilor de la două mari bănci de stat.

Până în anul 1996, privatizarea a fost, practic, insignifiantă, iar restructurarea s-a realizat doar pe hârtie. Investițiile străine au fost extrem de reduse, iar reforma în legislație, administrație și justiție s-a produs lent. Deficitul fiscal și quasi fiscal ajunsese, la sfârșitul anului 1996, la 12% din PIB, din cauza subvențiilor mascate, arieratelor și finanțării netransparente ale cheltuielilor statului prin intermediul băncilor de stat.

Este ușor de înțeles de ce toate scenariile și previziunile analiștilor politici și ale economiștilor occidentali au fost pesimiste...Acum însă, oricine poate observa că există elemente ce pot sta la baza unor scenarii pozitive pentru viitor...

România dorește și a demonstrat că este capabilă să fie un partener credibil în raporturile politice și economice cu Occidentul. Un partener ale cărui progrese trebuie măsurate de la începutul anului 1997, momentul din care se poate vorbi de reforme profunde și de substanță...

INSEMNARI DIN ȚARA

Întors dintr-o călătorie în țară, domnul Florin Calafeteanu însemna pe scurt impresiile sale, pe care le publicăm în rândurile ce urmează.

"Ce m-a impresionat, pe scurt:

- O propagandă deșănțată contra actualului regim, în special a lui Constantinescu...

- Din partea actualului guvern, nici o reacție mai vehementă ... Regretabil din punct de vedere al popularității...

- Înfăptuiri care nu se traduc în fapt. Se amână... Am convingerea că e o înțelegere chiar între vîrfurile cele mai înalte ale guvernării...

- Oponere de înfăptuire a promisiunilor cu scopul compromiterii.. Cred că intervine și oculăta Sovietică .. de a nu se înfăptui reformele structurale ale societății , cu scopul de a nu fi primită în comunitatea europeană. România este un punct strategic avansat către Balcani și centrul Europei.

- Față de anul trecut, o scădere a calității mărfurilor, atât în piețele alimentare cât și în magazinele de desfaceze...

- Bucureștiul - neîngrijit, plin de gropi, străzile impracticabile pe timp de ploaie. Abundența de cerșetori la aproape fiecare colț de stradă și la magazinele de vânzare a pâinii. Nu "țigani", ci cetățeni care cerșesc numai prin privire.. Îmbrăcămintea încă bună.. Fețele denotă suferințe...

Un alt aspect dezolant. Plin de câini - vagabonzi. Noaptea lătrături prin parcuri, Drumul Taberii, de te trezesc din somn ... La spitalul antirabic, mulți cetățeni mușcați...

- La oricare restaurant ai merge pentru un menu ... Aceleași feluri .. Trei, patru supe, câteva feluri, aceleași și eventual clătite. Liste sărace ... dar scumpe pentru cetățeanul străzii... Două persoane, fără băuturi alcoolice, un prânz în jur de 100.000 - 200.000 lei, la un salariu de bune condițiuni, un milion...

O lipsă de control chiar din aeroportul Otopeni.

- Taxiuri cer prețuri exorbitante de a te transporta în oraș... Există un autobuz, care te lasă la un punct și-apoi jecmănit de un taximetru...

- Călătoriile în trenuri ... accelerate... vagoane murdare, ferestre nespălate, unele deteriorate... Autobuzele între orașe, exemplu Căciulata- Călimănești - gară etc, cu aspect de muzee... Sunt în circulație pe linia București - Râmnicul Vâlcea - Căciulata autobuze particulare, cu aspect occidental, dar care sunt încărcate cu pasageri la refuz...

- Câmpuri întinse nelucrate ... nearate... Prin regiunea Ardealului ... Făgăraș - Brașov, câmpurile mai îngrijite și cârduri de oi...

- Diferența dintre partea nordică a Munteniei ... Olteniei... partea Brașovului, unde aspectul orașelor, comportării cetățenești diferă față de partea estică ... București...

- Din discuțiile avute, reiese că neprogresul s-ar datora:

a) Sistemul economic are scheletul CAER-ului. Conducătorii au rămas aceieași, neștiutori de a lua măsuri personale...

Minerii din Maramureș, Motru .. întâlniți la Căciulata, redau constatările lor. "Ne lipsesc oamenii învățați.. Au fugit.. Cei rămași nu știu nici aurul să-l extragă, nu știu să deie directive, așteaptă să fie îndrumați sau să primească directive..."

b) România la ora actuală este o țara latifundiară, cu o agricultură scăzută, nerentabilă...

În regiunea Drăgășani, în parte sorturi de struguri de viță nobilă, nu se cunosc. Sătenii locali spun, că podgoriile statului sunt în paragină...

c) Problema cea mai critică e problema Ardealului. Anumite cercuri maghiare cer autonomia Ardealului în cadrul României. Situația e foarte acută în cadrul populației. Un miner declara: "Nu va mai rămâne picior de ungur..."

d) Casele naționalizate, mai degradate ca anul trecut. Pereții scorojiți, interiorurile neîngrijite... Lipsa de interes sau interes de compromitere... În posturi au rămas mulți din trecut, care încearcă pe orice cale sa stânjenească dezvoltarea privatizării. Privatizarea, unii o văd sub forma îmbogățirii personale, neinteresându-i care e soarta vecinului său... O totală neordine fiscală, control bancar, care dă naștere la fraude de miliarde...

e) Justiție cu totul aparte... fără folosirea procedurii penale în caz de cercetări. În caz de crime, omoruri în familie, cercetările se fac , fără ca cel dovedit de crimă să fie arestat...

În caz de delapidări bănești, aceeași situație juridică. Urmare că mulți au dispărut, unii cu banii peste hotare...

- Brașovul a asistat la încăerarea dintre mafie, așa ziși ocrotitori și cei care schimbă valuta... Rezultatul, însăși procuratura din Brașov era implicată în rândurile mafiei, care nu a luat nici o măsură, menționând că nu le-a cunoscut intenția.

Faptul cel mai neplăcut, în călătoria între Brașov și București, discutând cu o reporteră , a reieșit: nu cunoaște nimic de cei, mai bine zis de diaspora română, din occident. Din contră, blama pe cei plecați, necunoscându-le activitatea politică, oponența la regimul comunist. În altă conversație avută la București, s-a aruncat chiar invectivul că sunt niște hoți, iar scriitorii din exil ca Monica Lovinescu,

Virgil Ierunca,... nu au ce căuta în literatura română...

Casa scriitorilor e formată din vechii scriitori din perioada Ceaușescu.. Mircea Dinescu, etc...

Surpriza am avut-o la editura Eminescu, unde am prezentat versuri publicate în Israel și traduse și-n ivrit. S-a obiectat că ar trebui revizuite. Iar, discutînd despre publicațiuni a romanelor apărute, au făcut remarcă: "Noi edităm dar nu difuzăm prin librării, centre orășenești, etc..."

Am ajuns la concluzia că se caută a se înfrâna publicarea de cărți a scriitorilor de limba română, a căror conținut nu este pe linia lor. Editura Eminescu tipărește, editează, dar nu-i privește difuzarea. Publicul cititor să nu ia cunoștință de scrisul românesc din occident... ci să fie mai departe sub oblăduirea celor care au scris și-n perioada anterioară.

Ierusalim -Israel, 22 octombrie 1999

Florin Calafeteanu

Cursul valutar al Băncii Naționale Române din 22 noiembrie 1999

1 dolar SUA	= 17.748 lei
1 franc francez	= 2.789 lei
1 marcă germană	= 9.355 lei
1 franc elvețian	= 11.407 lei
1 liră sterlină	= 28.699 lei
1 euro	= 18.297 lei

Cursurile de la casele de schimb sînt variabile, cu diferențe uneori destul de mari între prețul de vânzare și prețul de cumpărare al valutei.

Primim de la Biroul de Presă al Majestății Sale Regele Mihai I, un comunicat anunțând că Regele Mihai I și Regina Ana se vor afla în ultimele zile ale anului 1999, la Timișoara, București și Iași. Profund îngrijorate de tristețea și dificultățile cu care se confruntă populația, Majestățile Lor speră ca anul 2000 să aducă tuturor românilor începutul unei ere de pace, credință, onoare, bunăstare și sănătate morală.

Pe parcursul acestei șederi, Majestatea sa Regele și întreaga familie regală vor participa la o serie de întâlniri publice, al căror program va fi anunțat ulterior.

MANEVRE DE TOAMNA

Teodor Meleșcanu a întrunit în octombrie la Constanța, Consiliul Național al partidului Alianța pentru România (ApR) pe care îl conduce.

Denumirea "Alianță" a fost inspirat de "Alianța Civică" ce se bucură de o reputație ce nu o are nici unul din partidele politice românești. Denumirea este însă improprie deoarece ApR nu este o alianță ci o fracțiune a PDSR-ului de care dl. Meleșcanu s-a desprins când Ion Iliescu coborâse în sondaje.

Structura ApR este asemănătoare cu cea a PDSR-ului din care s-a desprins. PDSR-ul fusese creat de cadrele vechii Securității a lui Ceaușescu, care au sprijinit preluarea puterii de către Iliescu. Aceste cadre au făcut așa zisa revoluție din decembrie 1989 cu sprijinul lui Gorbaciov și al KGB-ului, dar în condiții cu mult mai sângeroase, peste 1.000 de morți, decât în celelalte state din centrul Europei. Ulterior au creat SRI-ul și PDSR-ul, infiltrând numeroase elemente și în partidele de opoziție.

O parte din SRI și din PDSR nu împărtășesc opțiunile depășite ale guvernării Iliescu și au legături cu alte grupări politico-mafiote din Rusia, decât cele pe care le sprijină fostul președinte al României.

Regăsim deci în ApR o parte din foștii partizani ai lui Ceaușescu și mulți dintre cei cărora primii șapte ani de tranziție le-au oferit numai posturi medii și nu realitatea puterii. Nici unii nici alții nu sunt adepții schimbărilor de fond de care are nevoie țara.

ApR se proclamă de "centru stânga" și anunță un program economic liberal dar

contestă legile pieții... Meleșcanu afirmă că aderă la cea de a treia cale a socialismului european dar consideră că "social-democrația nu corespunde României de astăzi".

Asemenea contradicții corespund de fapt unui singur obiectiv, de a obține 20% din voturi la alegerile locale spre a putea negocia ulterior la cvasi-egalitate cu PDSR regrouparea elementelor ce formaseră în decembrie 1989 Frontul Salvării Naționale (FSN).

Meleșcanu se adresează și membrilor partidului democrat (PD) dar rolul lui

Petre Roman într-o asemenea coaliție nu poate fi decât minor dacă președintele ApR reușește să devină, cum speră, urmașul lui Iliescu.

Alianța PDSR - PD - ApR nu poate oferi României o alternativă social-democrată europeană. Politica dusă de Iliescu, Năstase și Meleșcanu nu corespunde concepției social-democrate occidentale și rămâne profund impregnata de dirijismul și etatismul COMECOM-ului din perioada Brejnev.

Singurii care au evoluat parțial și ar mai putea evolua către social-democrație, sunt cadrele PD. Din păcate guvernarea Petre Roman rămâne o amintire proastă pentru mulți alegători iar partidul democrat nu a reușit să devină polul de atracție social-democrat de care România are nevoie.

Oricum, un nou FSN nu-și poate avea locul în Uniunea Europeană și România nu poate spera să se integreze acestei uniuni dacă va fi guvernată de asemenea alianță.

Opțiunea Iliescu - Meleșcanu, cu sau fără Roman nu are sens decât dacă rămânem în afara Europei și suntem absorbiți de axa Moscova - Belgrad. În această axă, România ca și Roman cu cadrele sale vor fi sacrificați.

Ion Iliescu și Nicolae Păun au semnat o alianță electorală pe termen lung, între PDSR și Partidul Rromilor.

Rromii vor sprijini pe candidatul PDSR la președenție și se vor consulta cu PDSR în parlament pentru elaborarea legilor. Pe plan local cele două partide vor sprijini candidații cei mai bine plasați pentru alegerea primarilor.

Sondajul comandat de PDSR și publicat la 7 octombrie 1999 de Adrian Năstase în vederea Conferinței Naționale a Partidului, dă următoarele intenții de vot precum și gradul de încredere:

	la președenție	la parlament	partide
Ion Iliescu	34%	PDSR - 37%	26%
Emil Constantinescu	17%	CDR - 22%	17%
C.V.Tudor	7%	PRM - 7%	5%
Teodor Meleșcanu	21%	ApR - 16%	11%
Petre Roman	5%	PD - 8%	6%
		UDMR- 5%	3%
Alții	16%	Alte - 5%	10%
	100%	100%	100%
Opinii exprimate	73%	76%	
Nedeciși	27%	24%	

Comentând rezultatele, Năstase care este primul vicepreședinte al PDSR-ului, socotea prematur să se vorbească de o alianță ce ar depăși 50% din electorat, adăugând că "nucleul dur" al partidului rămâne între 22 și 24% din electorat și coincide cu scorul obținut la alegerile din 1996.

Alianța Națională Creștin-Democrată (ANCD) a cărei președinte este fostul prim ministru Victor Ciorbea, a fost înființată în iulie 1999. Partidul ar avea 30.000 de membrii dintre care jumătate sunt tineri și trei sferturi nu au făcut politică după decembrie 1989.

Cererea ANCD de înscriere la Tribunalul Municipiului București, a fost respinsă în repetate rânduri. Poeta Ana Blandiana, președinta Alianței Civice, a dat în 14 octombrie 1999, o declarație de protest:

"În legătură cu repetatele respingeri ale cererii ANCD de a se înscrie la Tribunalul Municipiului București, Alianța Civică remarcă reaua-credință manifestă a magistraților care se ocupă de acest dosar, considerând - ca o mare parte a opiniei publice - că în spatele acestui refuz se ascund interese politice.

Nu este prima dată când formațiuni-fantomă, înscrise în mod fraudulos în registrul partidelor, deși sunt departe de a întruni numărul minim de 10.000 de membrii, se instituie în contestații ai unor partide sau personalități autentice.

Ca atare, Alianța Civică solicită celor în drept - și în primul rând Ministerului Justiției și Parlamentului - să se autosizeze de încălcarea flagrantă a Legii partidelor, reverificând legalitatea înscrierii unor formațiuni politice dubioase, care nu vor face decât să dezorienteze electoratul în viitoarele alegeri.

În ceea ce privește înscrierea ANCD, ne exprimăm speranța că instanța de apel va renunța la obstrucționarea unui partid născut pe baze legale și având un program evident democratic."

Primul congres al ANCD a fost convocat pe ziua de 28 noiembrie 1999 în Sala Mare a Teatrului Național din București.

Micul partid social democrat român (PSDR) sub conducerea lui Titel Petrescu rezistase amprizei comuniste în primii ani ai ocupației sovietice, dar a sfârșit prin a fi înghițit de PCR.

La mijlocul lunii octombrie 1999 după retragerea președintelui Sergiu Cunescu, a avut loc o nouă tentativă de antrenare a PSDR-ului în sfera PDSR-ului a lui Iliescu. Tentativa nu pare să fi reușit, majoritatea alegând ca nou președinte pe Alexandru Athanasiu hotărât să rămână în coaliția guvernamentală cu 482 de voturi față de 471 acordate lui Emil Putian, care încercase să atraga partidul în sfera lui Iliescu.

Regizorul Emir Custurica fost la București pentru deschiderea celei de a IX-a ediții a festivalului de film internațional DaKino. La sosirea pe aeroportul Otopeni a fost primit de un taraf de lătari.

În cadrul festivalului a fost prezentat filmul "Pisica albă, pisica neagră". Cu această ocazie l-a întâlnit pe regele rromilor, Florin Cioabă. Acesta i-a propus realizarea unui nou film despre țigani, cu tema holocaustul rromilor din Transnistria. Scenariul urmează să fie scris de prințesa Luminița.

În perioada august - octombrie 1999, Muzeul Național de Artă a României a organizat o expoziție intitulată "Arta din Moldova de la Ștefan cel Mare la Movilești".

Operele din expoziție au cuprins icoane, broderii, sculpturi în lemn, argintărie și manuscrise. Precum se spune în introducerea catalogului expoziției, "...piesele expuse la Muzeul Național de Artă al României îngăduie, firește, în primul rînd evaluarea iscusinței artiștilor, dar și surprinderea trăsăturilor intelectuale sau așezării lor lăuntrice. Maeștrii ai formelor și culorilor, dar și buni teologi, inițiați în hermeneutica artelor sacre, ei vădesc deopotrivă însușiri dobândite prin exercițiu îndelungat, reflecție, rugăciune

și trăire, conștiința că lucrul lor este un chip înalt de a sluji Domnului, răbdare, dăruire și discreție în investiția lor de talent, efort și timp".

Expoziția a cuprins 60 de exponate provenind din diferite muzee și colecții din țară, dând astfel posibilitatea de a fi admirate de un larg public

La Teatrul Național din București, la deschiderea stagiunii a fost prezentată piesa lui I.L. Caragiale "O scrisoare pierdută", pusă în scenă de Alexandru Tocilescu.

Regizorul transpune piesa lui Caragiale în zilele noastre, mai precis în actualitatea imediată - îmbrăcăminte modernă, telefoane celulare, reclame la mașini și alte produse uzuale și de interes actual. În felul acesta spectacolul dă o imagine familiară oamenilor din zilele noastre, rămânând însă foarte departe de "O scrisoare pierdută" de la sfârșitul secolului XIX.

În perioada 1999 - 2001, **Fundația Elvețiană pentru Cultură Pro Helvetia,** va susține financiar inițiative culturale independente din România, încurajând proiectele dedicate creației contemporane în domeniile muzicii, teatrului, dansului, literaturii și artelor vizuale.

Deschiderea oficială a antenei **Pro Helvetia** a avut loc la București în 15 - 16 octombrie 1999.

Programul de activități al Pro Helvetia în România este finanțat din fondurile Parlamentului elvețian pentru colaborare cu Europa de Est și Sud-Est. Scopul său este de a contribui la dezvoltarea și stabilitatea organizațiilor culturale independente, precum și la întărirea cooperării bilaterale și internaționale în domeniul artist.

Ministerul Culturii din România va dona Consiliului Europei, în numele statului român, copia în bronz a sculpturii "Rugăciune" de Constantin Brâncuși.

În ultima vreme în țară au apărut din ce în ce mai multe **bancnote românești și dolari falși,** imprimate cu metode sofisticate.

S-a trecut astfel de la falsificarea bancnotelor "trase" în alb-negru iar apoi colorate cu creionul, la un nivel superior în care sunt folosite computere, scanere laser și imprimante de mare sensibilitate.

Există șapte tipuri de bancnote cu valoare nominală de 1.000, 2.000, 5.000, 10.000, 50.000 și 100.000 de lei, tipărite la Monetăria Națională, fiind controlate foarte strict, pe o hârtie fabricată de firme specializate din Occident.

La bancnotele mici există numai trei elemente de siguranță. În schimb la cele

de 50.000 și 100.000 lei elementele de siguranță sunt dublate și mult mai complexe.

Astfel bancnotele de 50.000 lei prezintă următoarele elemente de identificare: înscrisurile, cifra valorii, portretul lui George Enescu și semnul pentru nevăzători (un cerculeț în stânga jos) sunt imprimate în relief; filigran cu portretul compozitorului și imagine latentă. Astfel când bancnota este privită direct, apare conturul unei viori, iar dacă schimbăm unghiul de privire, pe verticala imaginii respective apar inițialele BNR și suprapunerea față/verso a semnelor muzicale; fir de siguranță încorporat în hârtie și imprimat continuu cu textul "BNR 50.000", vizibil când este privit în contra-lumină.

La bancnotele de 100.000 lei elementele de siguranță sunt și mai complexe.

Înscrisurile, cifra valorii, portretul și semnul pentru nevăzători sunt imprimate în relief. Imaginea este latentă prin imprimare cu cerneală verde iridiscentă a unei compoziții care, la privirea directă reprezintă o frunză, pentru ca schimbând unghiul de privire să se transforme în sigla BNR; filigran cu portretul lui Nicolae Grigorescu și inițialele BNR pe verticală, vizibile la privirea contra-luminii. Firul de siguranță este încorporat în hârtie și imprimat continuu cu "BNR 100.000". Folia este iridiscentă, de culoare aurie, supraimprimată, care va apare de culoare neagră în cazul copierii cu un copiator color; suprapunerea față/verso a unui desen la privirea în contra-lumină.

Dacă sunt controlate atent, toate aceste elemente fac imposibilă obținerea unor bani falși perfecți, chiar în cazul folosirii unei aparaturi deosebite. La prima vedere însă banii falși dau o impresie de autenticitate, ușurând astfel punerea lor în circulație. După o studiere mai amănunțită se constata falsul dar este, de multe ori, prea târziu.

De aceea este recomandat ca schimbul de bani să se facă de preferință la bănci sau la case de schimb, care sunt dotate cu aparatura adecvată pentru a depista falsurile. Dacă această aparatură nu există, este recomandat ca bancnotele să fie verificate cu atenție. A se evita mai ales schimbul pe stradă, care este făcut de multe ori de excroci de profesie. De asemenea atenție la ofertele de "afaceri" deosebit de rentabile care de fapt pot ascunde plasarea unor bani falși.

CASA ROMÂNESCĂ

sâmbătă 18 decembrie 1999, în localul situat
120 bis, rue Haxo, Paris 75019, metro Porte des
Lilas sau Télégraphe va avea loc obișnuita

Șezătoare de Crăciun în jurul unui bufet

Casa Românească împreună cu Biserica unită și cea
ortodoxă din Paris, vor comemora

sâmbătă 27 noiembrie 1999 orele 17

sărbătoarea unirii de la Alba Iulia de la 1 decembrie
1918, în sala de conferințe a bisericii Auteuil, 64, rue
Theophile Gautier, 75016 Paris, Metro Eglise
d'Auteuil. Invitat special pentru această ocazie,
ansamblul coral "MAGNIFICAT", de la catedrala
"Schimbarea la față" din Cluj, I, va da un concert
cuprinzând colinde și cântece populare românești,
sub direcția muzicală a lui Alexandru Suciu.

MISIUNEA CATOLICĂ UNITĂ anunța
celebrarea a trei liturghii românești de rit
bizantin, după cum urmează:

duminecă 28 noiembrie 1999 orele 10.30
la Biserica Notre Dame de l'Assomption, 88-90,
rue de l'Assomption, metro Ranelagh, 75016
Paris

duminecă 28 noiembrie 1999 orele 16.30
la Biserica Notre Dame d'Auteuil, Place de
l'Eglise d'Auteuil, 75016 Paris, metro Eglise
d'Auteuil.

luni 29 noiembrie 1999 orele 18.30 la
Basilique du Sacré Coeur, 37, rue du Chevalier
de la Barre, 75018 Paris, metro Abesse:

Liturghiile vor fi celebrate de un sobor de
preoți iar răspunsurile corale vor fi asigurate de
ansamblul MAGNIFICAT.

"LES CHANTS VALAQUES"

vous présentent

Dimanche, le 12 décembre 1999 de 17 h à 18 h

à l'EGLISE SAINT-HYPPOLITTE
27, av de Cholsy - 75013 Paris

UN CONCERT DE NOËL

Accompagnement et arrangement musical

Florian Dumitru - orgue

Vasile Dumitru - violon

Interprétation vocale et version française

Marleta BRATU

DECESE

La București a încetat din viață după o îndelungată și grea
suferință Valerica Băcanu, soția domnului Petre-Mihai
Băcanu, directorul ziarului "România Liberă"

Dan Godeanu, col(r) Ioan Nicolau, Georgiana Giosan Lecca,
gral; de brigadă(r) Duma Ioan, dr. Teodottra Solomon, Georgeta
(Gigi) Bortnowschi, Tiberiu Ștefan Lăduncă, Coca Ioan,
Sebastian Rusu, Gina Cabuz, Vasile Ștefan, Cicerone
Constantinescu, gral. lt(r) Nicolae I. Popescu (Bâzdăc), Ioan
Anghel, Ioan Barca, Cecilia Bubu, Aurel Niculae, Sanda
Simon, dr. Antoaneta Pătrașcu, Liliana Delnevo, Anton Babiuc,
Vasile Bologa, Georgeta Morea, Doina Burada Iacob, Toma
Hristu, Ștefan Costan, Sandu Urlățeanu, Iulia Dobrescu, col.(r)
Constantin Harabagiu, cpt. av.(r) George Vasilescu, Ștefan
Haralambie Busuioc, Emilia Stela Panghe, ing. Georgeta
Crasovan, artistul Alexandru Grozuță, Enuca Victor, Luță
Neagu, Constantin Trandafir, Ion Rădulescu, prof. dr. docent
M.M. Niță, Marilena Ciortan, Elena-Ninița Florescu, Bu, jr
Dragu, Mihi Gâjan, Elisabeta Becan, Margareta Carsian, Lucia
Matei, Florian Pantelimonescu, Ion Constantin, Ion Sartori,
Alexandru Bunescu, Dumitru Stoica, Radu Corneliu, Victoria
Răuță, Elmena Maurer, Livia Cârstea, Vasile Papadopol,
dr. Ștefan Fotin, Mia Marangoci, Șuba Constantin, Daniela
Dănețiu, Alexandrina Tudosei, Atanasie Prepelită, Radu
Teodorescu, Constanța Nuțeanu, prof. Maria Ghica, Gloria
Ceacalopol-Florescu, Casiana Vasile, prof. dr. Mihai Ionescu
din Craiova, Gheorghe Pencu, Irina Joo, Aurel Drăgan, ing.
Sebastian Ochin, dr. Lidia Boicescu, prof. univ. dr. Ion
Negescu, preot Ion Traian Mitrea, Gheorghe Lupanov,
Gheorghe A. Georgescu, Alexandru Simon, Valerică Iancu,
Zoe Pleșu, Victor Ștefănescu, Alice Dumitru, Muhail Grama,
ing. Ion Rădoi, Tănțica Petrescu, Șerban Naparuș.

NATURALIZARI: "Journal Officiel" din 18, 19, 24

septembrie și 9, 13, 25 și 26 octombrie, publică numele
următoarelor persoane născute în România care au dobândit
naturalizarea franceză: Ancuța-Maria Beuran născută la
București, Paul Marinescu născut la București, Camelia Anca
Marinescu (n. Tîrziu-Coman) născută la Timișoara, Andreea
Marinescu născută la București, Alexandre Marinescu născut
la Chambray les Tours, Elena Zamfir (n. Pztrescu) născută la
București, Aurel Stelian Zamfir născut la București,
Constantin Simulescu născut la Racovița, Maria Stoica
născută la Silișteni, Ioana-Cristina Herman născută la
Câmpulung, Diana Florin (n. Buzilă) născută la București,
Radu Stoenescu născut la Brașov, Ionel Sorin (Lione) născut
la Săveni, Roxana Eugenia Ioniță născută la București,
Octavian IORDAN născut la București, Luminița Pavlovici
(n. Persa) născută la Cluj, Dan Nicolae Borza născut la
București, Filip Patan născut la Iablanița, Salvina Patan
născută la Măgura, Mihai Marius Budai născut la Arad,
Mirela Sonia Budai (n. Negrilă) născută la Deva, Stephane
Michel Budai născut la St. Germain en Laye, Elena Constanti-
nescu născută la Stoenști, Viorel Cristian Robescu născut
la București, Marie-Louise Catherine Robescu născută la
Perpignan, Mihai Ioan Stoenescu născut la Brașov, Marius
Bercea născut la Lugoj, Elena Cociobea născută la Curtea de
Argeș, Corina Iris Costachel născută la București, Gabriel
GRIGORE născut la București, Gabriela GRIGORE
(n. Titire) născută la București, Daniel GRIGORE născut la
Paris, Andrei Octavian Ludosan născut la București, Andreea
Ludosan (n. Chiriac) născută la București, Radu Anton
Ludosan născut la Rambouillet.

En Francs Français:

FRANCE FRF 250
EUROPE FRF 300

Par avion :

AMERIQUE
AMERIQUE DU NORD FRF350
ISRAEL
AMERIQUE DU SUD
ASIE FRF 450
AUSTRALIE

En d'autres monnaies, le tarif est majoré des frais bancaires d'encaissement comme suit.
DEM 100 - CHF 90 - GBP 35

USA 60 ou équivalent

USA 70 ou équivalent

125 Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud-France
Tel. (33-1) 41120370 Telefax (33-1) 41 12 03 79 - Tlx 270152 F
Commission Paritaire N° 65481 - CCP. : 11 341 71 A Paris

LA ROUMANIE EN EUROPE : UNE NOUVELLE CHANCE

Allocution prononcée par Monsieur Günter Verheugen, Commissaire Européen chargé de l'élargissement de la communauté, le 28 octobre 1999, au forum des investisseurs organisé par le International Herald Tribune à Bucarest.

Mesdames et Messieurs,

Ceci est ma première visite dans un pays candidat en temps que Commissaire pour l'élargissement et ce n'est point une coïncidence. Il y a deux semaines, lorsque la commission a décidé de donner un nouveau départ aux négociations à l'intégration, la Roumanie a été invitée de tout coeur à jouer un rôle total dans ce processus d'élargissement. Je ne suis pas venu à Bucarest pour apporter des dons. Néanmoins, le message que je peux délivrer en toute honnêteté est très positif : les réformes nécessaires pour accéder aux négociations sont à la portée de la Roumanie et elles seront bénéfiques au bien-être de ce pays dans son ensemble.

Les investissements privés sont d'une importance clé pour le développement économique positif dans l'Europe du Centre et de l'Est. C'est pourquoi je suis très content d'avoir l'occasion de m'adresser à une assemblée aussi distinguée d'hommes d'affaires internationaux ici à Bucarest.

Les prémices politiques

Le 13 Octobre, la commission a proposé au chef d'Etat et au gouvernement de l'Union Européenne de commencer les discussions d'accession en l'an 2000 avec six pays candidats de plus, notamment la Bulgarie, la Lettonie, la Lituanie, Malte, la Roumanie et la Slovaquie. Nous voulions ouvrir la porte à tous les pays candidats qui avaient rempli les critères politiques de Copenhague et avaient prouvé être prêts à prendre des mesures nécessaires pour se conformer avec les critères économiques.

Nous ne saurons pas avec certitude jusqu'au Conseil Européen de décembre à Helsinki si les négociations commenceront effectivement l'année prochaine. Mon espoir et mon attente est que les états membres vont endosser les propositions de la commission. Il serait déraisonnable de faire autrement car l'élargissement est une chance pour l'Europe de s'unir. Il est également essentiel à la stabilité et à la prospérité de notre continent.

En fait, si certains pouvaient penser, dans le passé, que l'élargissement était une perspective lointaine, les événements des Balkans ont clairement prouvé que le fait d'intégrer les pays de l'Europe du Centre et de l'Est était une priorité urgente pour l'Union Européenne. L'une des principales leçons de la crise du Kosovo est qu'il vaut mieux prévenir les conflits que de les résoudre. L'on doit garantir, dans toute l'Europe, la paix et la sécurité, la démocratie et le respect de la loi, la croissance et les fondements de la prospérité. Pour la Roumanie et pour les autres pays candidats avec lesquels nous voulons commencer les négociations à l'accession, l'élargissement est le meilleur moyen de faire cela.

La Roumanie joue un rôle crucial dans notre effort commun pour élargir l'ère européen de paix et de prospérité à l'ensemble de l'Europe. Du point de vue de sa population, c'est le second candidat en importance de l'Europe du Centre et de l'Est après la Pologne. Elle est géographiquement très proche des régions de crise dans l'Ouest des Balkans. Cela fait de la Roumanie également un acteur important dans l'achèvement du succès du pacte de stabilité.

La position de la commission concernant la Roumanie.

La commission européenne a recommandé l'ouverture des négociations avec la Roumanie parce que nous croyons que dans ce pays, le processus de réformes a démarré. La démocratie est solidement enracinée et les bases d'une économie de marché ont été mises en place.

La Roumanie a progressé dans la réforme économique. Par exemple, pendant l'année dernière, des progrès ont été faits dans le domaine de la privatisation et de la restructuration du secteur bancaire et de certaines sociétés industrielles clé. Il y a eu également des avancées, en adoptant la législation de l'Union Européenne, ce qui est manifeste dans le fonctionnement du marché intérieur. Les accords conclus avec des institutions financières internationales

représentent des succès notables, ainsi que la capacité de la Roumanie de faire des paiements importants dans le cadre de ses dettes internationales pendant l'année 1999.

Toutefois ce succès n'est pas une raison de satisfaction. Dans son dernier rapport, la commission a également noté des manquements importants: la Roumanie n'a toujours pas une économie de marché qui fonctionne et ne peut toujours pas faire face aux pressions de la compétition dans le cadre du marché interne à l'Union Européenne. Les déficiences macro économiques restent importantes. L'instabilité économique et l'incertitude législative créent un environnement défavorable aux affaires et n'aident nullement les investissements étrangers directs. Beaucoup d'industries clé, en particuliers, des grandes entreprises appartenant à l'Etat, restent non compétitives.

Compte-tenu des résultats inégaux de la réforme, la commission a recommandé d'ouvrir des négociations qui resteront subordonnées à deux conditions qui restent à remplir. Une amélioration de la situation économique; la confirmation d'actions effectives pour assurer les ressources budgétaires adéquates et pour réaliser la réforme structurelle des institutions prenant en charge les enfants.

Concernant les conditions économiques, je voudrais expliquer brièvement ce que la commission entend. Un point important sera l'application avec succès du programme existant d'ajustement à court terme établi en accord avec les institutions financières internationales. Un second point sera le démarrage déterminé dans l'application du programme RICOP (qui est le programme financé par Phare se montant à 100 millions d'Euros, dont le but est de soutenir la restructuration de l'industrie roumaine).

Un troisième point sera l'élaboration d'une stratégie économique à moyen terme. Dans ce but, nous sommes prêts à aider le gouvernement roumain en fournissant un groupe de travail de haut

Suite page II →

niveau (comprenant la commission, le Fond Monétaire International, la Banque Mondiale et d'autres institutions financières internationales à un stage ultérieur). J'espère de tout cœur qu'une telle stratégie à moyen terme peut obtenir un large soutien de la part du monde politique roumain. Dans ce sens, la transformation en court de l'économie roumaine continuera, et la Roumanie en aura pleinement les bénéfices

La commission a l'intention de faire le point sur la nouvelle situation économique et de son aspect, dès le printemps de l'année prochaine. Je suis confiant que tous les partenaires intéressés feront ce qui est nécessaire de manière à ce que cette clarification soit positive.

Le soutien de l'Union Européenne à la Roumanie.

En exprimant son optimisme sur l'avenir de la Roumanie, la commission met son argent là où elle met son espoir. L'année prochaine, l'Union Européenne va accorder plus de 600 millions d'Euros en prêts non remboursables à la Roumanie dans le cadre du programme Phare, et de deux nouveaux instruments financiers (ISPA et SAPARD) concernant le transport et l'environnement, l'agriculture et le développement rural.

Cette somme représente presque 2% du Produit Brut de la Roumanie en 1999. Suite à la décision prise par le Conseil Européen à Berlin cette année, ce niveau de financement sera à la disposition de la Roumanie au moins jusqu'à l'année 2006, soumise bien entendu aux exigences des règles et des procédures budgétaires de l'Union Européenne. L'aide budgétaire pour l'année 2000 représente un accroissement de 5 fois la moyenne des allocations des 3 dernières années, qui était de 120 millions d'Euros par an. Cette nouvelle allocation de fonds fait de la Roumanie l'un des pays candidats les mieux placés, aussi bien en valeur absolue du soutien financier que rapporté au nombre d'habitants.

En supplément de l'aide multilatérale du budget de l'Union Européenne, un financement sera disponible en provenance de l'European Investment Bank, de la Banque Européenne de Reconstruction et Développement, et il y aura également une assistance bilatérale de la part des états membres.

Le rôle direct des investissements étrangers.

L'afflux significatif de fonds publics offrira des possibilités aux affaires internes et étrangères. Inversement, les investissements privés, et en particuliers les investissements directs étrangers seront nécessaires pour compléter les financements publics. Inversement, des investissements privés, et en particuliers des investissements étrangers directs seront nécessaires pour compléter les fonds publics. L'expérience des voisins de

la Roumanie a démontré clairement comment les investissements directs étrangers peuvent revitaliser et accélérer la croissance de l'économie. Des investissements directs étrangers supplémentaires fournissent du know how et l'accès direct aux accès directs que les capitaux internes ne peuvent assurer. En imposant des investissements directs, il est plus facile de financer le déficit courant et cela permet au gouvernement de financer les dépenses de la sécurité sociale nécessaire pour accompagner le processus de restructuration.

Les conditions pour attirer les investissements étrangers dans une économie de transition sont bien connues: la législation doit être aussi stable et prévisible que possible.

L'administration publique doit être ouverte et les réglementations ne doivent pas être inutilement lourdes et complexes. La corruption doit être combattue fermement.

Le pays doit s'engager dans la réforme économique et la stabilité macro-économique.

C'est dans l'intérêt de la Roumanie d'assurer que ces conditions se réalisent. L'Union Européenne soutient totalement tous les efforts pour que cela se réalise, et nous aidons le gouvernement de toutes les manières possibles.

Il y a des possibilités considérables inexploitées dans l'économie roumaine qui attendent pour se réaliser. La Roumanie a des ressources naturelles et humaines considérables, et une position géographique stratégique, et sa proximité croissante à l'Union Européenne va améliorer ses possibilités d'exportation.

Certains secteurs tels les textiles, les chaussures et la fabrication du bois démontrent déjà les bonnes performances de l'exportation, nonobstant la crise économique. Certaines des industries lourdes de la Roumanie ont également des potentiels de croissance non remplis. Un voyage dans la campagne roumaine suffit pour démontrer le potentiel du secteur agricole de la Roumanie et de son industrie alimentaire de transformation.

Conclusion

Je suis arrivé à la fin de ma présentation au point où l'audience attend généralement que le conférencier formule des conclusions fermes concernant l'avenir du pays. Toutefois je ne ferai pas cela, car l'avenir de la Roumanie est en premier lieu dans les mains de son peuple et de son gouvernement. Il n'y a pas de doute que l'Europe soutiendra fermement la réalisation de toutes les réformes nécessaires, mais cela dépend de la Roumanie pour relever le déficit. J'ai confiance dans son aptitude à le faire.

UN CONSENSUS LIMITE

Lors des discussions qui ont suivi l'allocation, Mr. Verheugen a répondu à une question de la salle en précisant que l'aide annuelle de 600 millions d'Euros avait été accordée à partir de l'an 2000 jusqu'en 2006 et représentait une des aides les plus importantes données par l'Union Européenne, soit au total 3,6 milliards d'Euros.

Cette aide dépasse de beaucoup les aides que la Roumanie a obtenu depuis la chute du communisme en 1989 et lui permet d'engager des travaux d'infrastructure à moyen terme, nécessaires pour attirer les capitaux privés étrangers. Cette somme n'est pas liée à l'approbation en Décembre à Helsinki, de l'ouverture des négociations entre l'Union Européenne et la Roumanie.

Elle sera par contre subordonnée à la politique suivie par la Roumanie, les prochaines années et revue périodiquement en fonction de la poursuite de cette politique.

Le Commissaire européen a mentionné certaines conditions: une législation stable, combattre la corruption et réaliser la réforme macro-économique. Leur accomplissement entraînerait un changement en profondeur non seulement de l'économie mais aussi de la société roumaine qui reste en partie prisonnière de la mentalité totalitaire dans laquelle a été élevée la majeure partie de la population.

L'Europe souhaite que l'engagement de la Roumanie, sa volonté de s'intégrer à l'Union soit le reflet d'un consensus. Il y a quelques années, un sondage démontrait que les Roumains souhaitaient l'intégration en proportion de 90%, le pourcentage le plus élevé parmi tous les Européens du Centre. A ce jour, les chiffres ont sans doute baissé mais ils continuent à rester parmi le plus élevés dans cette région. Ce n'est pas pour autant que tous les hommes politiques roumains souhaitent l'intégration de leur pays à l'Union Européenne, même s'ils proclament des sentiments pro-européens. La sympathie témoignée par certains d'entre eux au régime de Milosevic lors du conflit du Kosovo, n'est pas un hasard mais un choix délibéré. Cette sympathie correspondait en fait aux intérêts qui lient ces mêmes personnages aux mafias de Moscou. Cela n'était pas avouable devant l'opinion publique alors que la sympathie pour les Serbes cachait facilement leur choix.

Il serait en conséquence illusoire de croire qu'il peut y avoir un consensus de tous les dirigeants politiques roumains dans ce domaine.

Les Roumains sont fondamentalement pro-européens mais leurs dirigeants sont et resteront divisés sur l'Europe.

Michel Korné